



ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUD. Ľubice Filovej a Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa **I. M. P.**, bytom R. č. X., B., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o príplatok k dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. februára 2011, č. k. 7Sd 5/2009-101, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 4. februára 2011, č. k. 7Sd 5/2009-101 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo X. z 10. októbra 2008 v spojení s rozhodnutím číslo X.X. 0 o priznaní príplatku k dôchodku **z r u š u j e** a **v r a c i a** odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4.2.2011, č. k. 7Sd 5/2009-101 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X.X. zo dňa 10. októbra 2008, v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 1. decembra 2009 (1), ktorými odporkyňa podľa § 24 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 87/1991 Zb.“) priznala navrhovateľovi príplatok k dôchodku za obdobie od 11.11.1953 do 14. októbra

1954 v sume 330 Sk mesačne a to od 5.5.2005, teda 3 roky spätne od uplatnenia žiadosti o úpravu dôchodku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že po preskúmaní rozhodnutí dospel krajský súd k záveru, že odporkyňa postupovala pri zvýšení starobného dôchodku navrhovateľa v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal včas odvolanie a navrhol, aby ho odvolací súd zmenil a uložil odporkyni vydať nové rozhodnutie, v ktorom zohľadní jeho námietky ohľadne dátumu zvýšenia starobného dôchodku. Podľa jeho názoru mu mal byť príplatok priznaný kontinuálne s jeho pôvodnou žiadosťou o zvýšenie starobného dôchodku podľa zák. č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách zo dňa 20.9.1991. Uviedol, že nesúhlasil už s rozhodnutím Slovenskej správy sociálneho zabezpečenia zo dňa 16.1.1992, voči ktorému podal žiadosť o preskúmanie rozhodnutia. Poukázal na rozhodnutie ministerstva obrany Slovenskej republiky číslo: ÚPS-320-763/2006 z 31.3.2008, podľa ktorého bol počas základnej vojenskej služby zaradený do vojenských nútených prác z dôvodu jeho politickej nespoľahlivosti. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a priznal mu príplatok kontinuálne od roku 1991.

Odporkyňa nepovažovala dôvody uvedené v odvolaní navrhovateľa za opodstatnené. Poukázala na to, že o skutočnosti, že navrhovateľ bol zaradený do pomocných táborov nútených prác od 11.11.1953 do 14.10.1954 z dôvodov politickej nespoľahlivosti, rozhodol minister obrany Slovenskej republiky, rozhodnutím z 31.3.2008 č. ÚPS-320-763/2006, ktorým bol navrhovateľovi priznaný jednorazový peňažný príspevok. Na základe rozhodnutia ministra obrany SR, navrhovateľ opätovne požiadal o priznanie príplatku k starobnému dôchodku podľa zákona č. 87/1991 Zb. žiadosťou zo dňa 5.5.2008. Navrhovateľovi bol priznaný príplatok od 11.11.1953 do 14.10.1954, teda tri roky spätne od uplatnenia nároku. Skutočnosť, že navrhovateľ spĺňa podmienky na úpravu starobného dôchodku podľa zákona č. 87/1991 Zb. aj za dobu od 1.5.1954 do 14.10.1954, bola preukázaná až potvrdením Ministerstva obrany SR zo 4.9.2009. V roku 1991 bolo o žiadosti rozhodnuté na základe vtedy preukázaných rozhodných skutočností. Na základe rozhodnutia ministra obrany SR

z 31.3.2008 bolo možné rozhodnúť o zvýšení dôchodku navrhovateľa až od uplatnenia nároku žiadosťou z 5.5.2008 (tri roky spätne). Z uvedených dôvodov odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez pojednávania (§ 250ja ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Odporkyňa rozhodla o spätnom priznaní príplatku podľa § 24 zákona č. 87/1991 Zb. od 5.5.2005, t.j. tri roky spätne od podania žiadosti, poukazujúc na § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Navrhovateľ požaduje priznať príplatok k dôchodku od roku 1991.

V danom prípade nejde o zvýšenie dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. alebo podľa zákona č. 100/1988 Zb., na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 112 ods. 1 a 4 zákona č. 461/2003 Z. z. Zákon č. 87/1991 Zb. upravuje v § 24 samostatný nárok na príplatok k dôchodku; na tejto skutočnosti nič nemení okolnosť, že priznaný príplatok sa zlučuje s dôchodkom.

Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 87/1991 Zb. v znení zákona č. 267/1992 Zb. účinným od 10.6.1992 za účelom zmiernenia krívd spôsobených osobám uvedeným v § 18 ods. 1 sa k dôchodku poskytuje príplatok 15 Sk, resp. v zmysle zákona č. 285/1996 Z. z. účinného od 9.10.1996 - 30 Sk za každý mesiac tejto služby.

Podľa § 27 zákona č. 87/1991 výška dôchodku podľa predchádzajúcich ustanovení sa upraví najskôr od splátky dôchodku patriaceho po dni účinnosti tohto zákona.

Zákon č. 87/1991 Zb. neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého by príplatok bolo možné priznať maximálne tri roky spätne od podania žiadosti. Naopak z ustanovenia § 27 tohto zákona vyplýva, že príplatok sa prizná od vzniku nároku, najskôr však do splátky dôchodku patriaceho po dni účinnosti tohto zákona.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil vec odporkyňi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Neušlo pritom pozornosti odvolacieho súdu, že odporkyňa doteraz nepostúpila súdu návrh navrhovateľa z 27.1.1997 na preskúmanie rozhodnutia zo 16.1.1992, ktorým bolo rozhodnuté podľa § 24 ods. 4 zákona č. 87/1991 Zb. v znení účinnom do 9.6.1992.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne znovu rozhodnúť o nároku navrhovateľa na príplatok k dôchodku podľa § 24 v znení účinnom do 8.6.1992, v znení zákona č. 267/1992 Zb., resp. v znení zákona č. 285/1996 Z. z., pričom pri novom prejednaní je viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O. s. p.). Príslušnému krajskému súdu tiež predloží opravný prostriedok navrhovateľa z 27.1.1992 proti jej rozhodnutiu zo 16.1.1992.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľovi trovy v odvolacom konaní nevznikli a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská